

3) Czy metoda dokonywania wykładni, na której oparte zostało orzeczenie Trybunału z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawie C-402/07 i która dopuszcza rozszerzenie zakresu prawa do odszkodowania na podstawie art. 7 rozporządzenia na przypadki opóźnienia, jest zgodna z metodą dokonywania wykładni rozporządzenia, którą Trybunał zastosował w swoim orzeczeniu z dnia 10 stycznia 2008 r. w sprawie C-344/04?

(<sup>1</sup>) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 [Tekst mający znaczenie dla EOG] Dz.U. L 46, s. 1

**Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 30 września 2010 r. w sprawie T-85/09, Yassin Abdullah Kadi przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 13 grudnia 2010 r. przez Komisję Europejską**

**(Sprawa C-584/10 P)**

(2011/C 72/15)

Język postępowania: angielski

#### Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Hetsch, S. Boelaert, E. Paasivirta i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Yassin Abdullah Kadi, Rada Unii Europejskiej, Republika Francuska, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

#### Żądania wnoszącego odwołanie

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału:

- o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości;
- o oddalenie jako niezasadnego żądania Yassina Abdullaha Kadiego mającego na celu stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji nr 1190/2008 (<sup>1</sup>) w zakresie, w jakim go dotyczy;
- o obciążenie Yassina Abdullaha Kadiego kosztami poniesionymi przez Komisję w trakcie niniejszego postępowania odwoławczego, a także w trakcie postępowania przed Sądem.

#### Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi, że ustalenia Sądu naruszają prawo, ponieważ opierają się na nieprawidłowym pod względem prawnym zakresie kontroli sądowej, wynikającym z ustaleń Sądu w kwestiach wstępnych. Komisja podnosi następujące zarzuty:

- 1) Zarzuty dotyczące ustaleń Sądu w przedmiocie mającego zastosowanie zakresu kontroli: Komisja podnosi, że zakres kontroli, przyjęty przez Sąd jest nieprawidłowy pod względem prawnym, ponieważ Trybunał nie określił dokładnego zakresu kontroli sądowej mającego zastosowanie w tej sprawie i ponieważ nie można wymagać od Unii Europejskiej szczególnego zakresu kontroli sądowej przyjętego przez Sąd.
- 2) Zarzuty dotyczące ustaleń Sądu w przedmiocie naruszenia prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej oraz naruszenia zasady proporcjonalności: Komisja uważa, że Sąd błędnie uznał, iż wdrożone przez Komisję procedury nie spełniają wymogów stawianych tego rodzaju systemowi środków ograniczających w aspekcie praw podstawowych, że Sąd niesłusznie oddalił argument Komisji dotyczący postępowania krajowego wszczętego przeciwko Y. A. Kadiemu w Stanach Zjednoczonych oraz że Sąd niesłusznie oddalił argumenty Komisji dotyczące procedur rewizji administracyjnej i ponownego badania opracowanych na podstawie rezolucji 1822(2008) i 1904(2009) Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych, w tym procedury punktu przyjęć i biura rzecznika.

(<sup>1</sup>) Dz.U. L 322, s. 25.

**Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 30 września 2010 r. w sprawie T-85/09, Yassin Abdullah Kadi przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 16 grudnia 2010 r. przez Radę Unii Europejskiej**

**(Sprawa C-593/10 P)**

(2011/C 72/16)

Język postępowania: angielski

#### Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop, E. Finnegan i R. Szostak, pełnomocnicy)

*Druga strona postępowania:* Yassin Abdullah Kadi, Komisja Europejska, Republika Francuska, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

### Żądania wnoszącego odwołanie

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału:

- o uchylenie wyroku wydanego przez Sąd w sprawie T-85/09;
- o oddalenie jako niezasadnego żądania Yassina Abdullaha Kadiego mającego na celu stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji nr 1190/2008 <sup>(1)</sup> w zakresie, w jakim go dotyczy;
- o obciążenie Yassina Abdullaha Kadiego kosztami postępowań przed Sądem i Trybunałem Sprawiedliwości.

### Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu Rada zamierza podważyć kilka ustaleń Sądu. Rada podnosi, że:

- Sąd naruszył prawo, uznając, że zaskarżone rozporządzenie nie korzysta z immunitetu jurysdykcyjnego;

Subsydiarnie Rada podnosi, że:

- Sąd błędnie zinterpretował i zastosował orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości, uznając, że kontrola, którą należy przeprowadzić, powinna być „pełna i dokładna” oraz wymagając przekazania dowodów uzasadniających decyzję wskazanej osobie lub podmiotowi, jak również sądom Unii w celu zapewnienia przestrzegania prawa do obrony tej osoby lub podmiotu; a także
- Sąd naruszył prawo, nie biorąc należyście pod uwagę utworzenia biura rzecznika rezolucją 1904(2004) Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 322, s. 25.

### Odwołanie od wyroku Sądu wydanego w dniu 30 września 2010 r. w sprawie T-85/09, Yassin Abdullah Kadi przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 16 grudnia 2010 r. przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-595/10 P)

(2011/C 72/17)

Język postępowania: angielski

### Strony

*Wnoszący odwołanie:* Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: E. Jenkinson, pełnomocnik, D. Beard i M. Wood, barristers.)

*Druga strona postępowania:* Yassin Abdullah Kadi, Komisja Europejska, Rada Unii Europejskiej, Republika Francuska

### Żądania wnoszącego odwołanie

- o uchylenie orzeczenia Sądu Unii Europejskiej w sprawie T-85/09 w całości;
- o oddalenie żądania Yassina Abdullaha Kadiego mającego na celu stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji nr 881/2002 <sup>(1)</sup> w zakresie, w jakim go dotyczy;
- o obciążenie Yassina Abdullaha Kadiego kosztami poniesionymi przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w trakcie postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości.

### Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem strony wnoszącej odwołanie konkluzja Sądu Unii Europejskiej, zgodnie z którą właściwe jest zapewnienie pełnej kontroli zgodności z prawem środków przyjętych przez Unię Europejską w celu wiernego wdrożenia rezolucji Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych jest sprzeczna z brzmieniem traktatów UE i orzecznictwem jej sądów. Jest też sprzeczna z historią i celem UE, w szczególności rozwojem jej kompetencji w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa.

Karta Narodów Zjednoczonych nakłada obowiązek przestrzegania zobowiązań przez jej państwa członkowskie. Zobowiązania te mają pierwszeństwo przed zobowiązaniami mogącymi wynikać z jakiegokolwiek innej umowy międzynarodowej. Wśród zobowiązań tych figurują również te, które zostały nałożone rezolucjami Rady Bezpieczeństwa w celu zwalczania międzynarodowego terroryzmu.

Co się tyczy w szczególności art. 3 ust. 5 i art. 21 traktatu UE oraz art. 351 TFUE, ciężący na państwach członkowskich obowiązek zastosowania się do decyzji Rady Bezpieczeństwa przeważa nad każdym innym obowiązkiem mogącym powstać na podstawie traktatów UE.